

Arnošt Vašíček

STRÁŽCI TAJEMSTVÍ

Pátrání po neznámých učitelích lidstva

MYSTERY
FILM

Arnošt Vašíček

STRÁŽCI TAJEMSTVÍ

Pátrání po neznámých učitelích lidstva

Arnošt Vašíček

STRÁŽCI TAJEMSTVÍ

Pátrání po neznámých učitelích lidstva

MYSTERY
FILM

Arnošt Vašíček: STRÁŽCI TAJEMSTVÍ

1. vydání

Copyright ©Arnošt Vašíček

Veškerá práva vyhrazena (All rights reserved)

Tato kniha ani jakákoliv její část nesmí být publikována, kopírována, elektronicky ani jiným způsobem šířena bez výslovného povolení.

Vydal: Arnošt Vašíček – Mystery Film, Mánesova 20, Ostrava 2

Fotografie© Ondřej Machel (str. 15, 17, 24, 35, 36, 70, 84 a 87), Profimedia (str. 90, 98, 110, 111, 114, 120, 126, 128, 129, 134, 138, 144, 149), Arnošt Vašíček a archiv Mystery Filmu

Obálka, grafická úprava a sazba Daniele Janošcová

Vytiskl Tisk Centrum, 664 48 Moravany u Brna

Mystery Film

Ostrava 2024

ISBN 978- 80-87730-70-6

OBSAH

11 I. MIMOZEMŠŤANÉ NA ÚSVITU VĚKŮ

13 Bytosti odjinud

33 Bohyně, nebo astronautka?

42 Příliš podivné sochy

47 Kamenné dědictví obrů

54 Velmistři magie

62 Záhada trojúhelníkových hlav

68 Velesvatyně očí

75 II. TAJUPLNÉ OBJEVY

77 Nejstarší město světa

84 Poklad z jeskyně

89 Chrám posvátného T

102 Příliš podezřelé shody

109 III. STÁLE TAJEMNÁ ATLANTIDA

111 Drtivý úder

120 Ztracené království

126 Překvapivá záměna

139 Rodiště boha Thovta

149 Zatykač na Atlanty

163 Zpět za Heraklovy sloupy

175 Byl jednou jeden ostrov

„Rádi bychom vyzkoumali, jak dalece je shoda některých náboženství a legend dílem náhody, nebo jak dalece by mohla být odrazem existence nějaké dávné, naprosto neznámé civilizace, o níž nemáme ani potuchy a jejíž každá jiná stopa zmizela.“

Frederic Soddy, nositel Nobelovy ceny za chemii

Pochybovat o tom se již nedá. Kdosi neznámý tady rozhodně byl. Už na samém úsvitu věků se po naší planetě pohybovaly výjimečné bytosti. Zaostalé lidstvo převyšovaly nejen jedinečnými znalostmi, ale jak se zdá i tělesně. Legendy a mýty je nazývají „Strážci“, „Zářícími“, „Mágy“, „Velkými učiteli“ anebo je rovnou posazují na piedestal vyhrazený bohům. Kdo ale byli oni neznámí doopravdy a odkud přišli? Sestoupili z nebes? Nacházela se jejich mateřská planeta kdesi v hlubinách vesmíru? Pokud ano, jak je možné, že se nám tak dokonale podobali? Byli to tedy spíš příslušníci ryze pozemské, ovšem velmi vyspělé civilizace, tvůrčí zlatého věku lidstva? Pocházeli z bájně Atlantidy či z jiného prastarého kontinentu, který zničila živelná katastrofa a donutila je hledat si nový domov?

Pokusme se najít odpovědi na tyto otázky. Vydejme se po stopách Strážců tajemství.

I.

MIMOZEMŠŤANÉ NA ÚSVITU VĚKŮ

BYTOSTI ODJINUD

Ten paradox se nedá přehlédnout. Zatímco všude okolo ještě nejméně pár dalších tisíc let se lidská pospolitost teprve odhodlávala opustit jeskyně a otevřené tábory zaměnit za primitivní chaty prvních vesnic, v údolí Jordánu už stálo gigantické město. Na rozloze asi čtyř hektarů žilo téměř 2 000 lidí. Nejodvážnější odhady dokonce hovoří o dvojnásobném počtu. Sídlo pojmenované podle kanaánského měsíčního božstva Yariho (Jericho) zbudovali neznámí stavitelé před více než 11 000 lety a důkladně ho opevnili. Do tvrdé skály vysekali přes dva metry hluboký a téměř devět metrů široký příkop. Za ním se tyčily mohutné hradby. Po celé délce dosahovaly výšky čtyř metrů. Fascinující je i dvoumetrová šířka. K jejich navržení bylo potřeba přes 10 000 tun kamene. Takový projekt vyžadoval nejen nesmírné úsilí, ale i velmi dobré plánování a organizaci práce. Ve stavbě byly překvapivě použity i pálené cihly. Lidé té doby ale ještě neznali keramiku!

Skutečnou podobu původních hradeb Jericha neznáme. Podle Bible se zřítily, až když je o tisíce let později Židé obcházeli s archou úmluvy.

I trosky hradeb působí monumentálně.

Hádankou je i samotná věž uprostřed hradeb. Byl to skutečný mrakodrap své doby. Je zbudován z neopracovaného kamene a má mírně kuželovitý tvar. Dole dosahuje průměru devíti metrů, nahoře je o dva metry užší. Krátký průchod na úpatí vede k uzavřenému, omítnutému schodišti. To má 22 schodů, vytvořených z hladkých vápencových kamenných bloků. Chůze po nich vyžaduje jistou opatrnost. Každý schod je sice 75 cm široký, ale do hloubky má jen 15 až 20 cm a jeho výška dosahuje až 39 cm. Navíc sklon schodiště místo dnešních 30 stupňů strmě stoupá ve sklonu 60 stupňů.

Vědci se nedokáží shodnout, jak dlouho budování věže trvalo. Hovoří se o deseti letech. Samotné schodiště prý sto mužů zvládlo za sto dnů. Otázkou je, jak se do úzkého prostoru vtěsnali. Leda by netradičně bylo postaveno jako první. Pozoruhodné je, že stěny, které ho obklopují, jsou omítnuty.

Na vrcholu se věž otevírá tak, že v nejdelší den v roce, tedy o letním slunovratu, mohl pozorovatel sledovat slunce, jak zapadá za vrch Quruntul v Judských horách. Samozřejmě na chlup přesně to platilo před jedenácti tisíci lety.

Izraelský archeolog Ran Barkai z toho usoudil, že věž neměla obranný charakter, jak se při jejím objevení předpokládalo, ale že šlo o jednu z prvních astronomických

Poté, co podle Bible Satan pokoušel na vrchu Quruntul Ježíše, dostalo místo název Hora pokušení. Po západu slunce její stín dopadá na Jericho.

observatoří na světě. Později vystoupil s hypotézou, že věž byla vybudována jako symbolický štít proti temnotě. Počítačové simulace mu naznačily, že večer letního slunovratu – nejdelšího dne v roce, který zároveň ohlašuje nadcházející temnější období – stín nedaleké hory Quruntul nejprve zasáhl věž Jericha, pozvolna obestřel její trup, pak se rozšířil a pohltil celé město.

Musela to být úžasná podívaná. Zvlášť pokud shromážděný dav byl předem upozorněn, co se stane.

Ran Barkai je přesvědčen, že stavitelé věže chtěli ohromit a zároveň vystrašit obyvatele města, a tak je přimět ke spolupráci na novém způsobu života.

Je nesporné, že vzdělaní kněží a elity starověkých civilizací dovedli využívat astronomické úkazy jak k upevnění víry a prosazení své nadřazenosti či dosažení jiných cílů, tak k vytvoření fascinujícího divadla.

Kukulkánova pyramida v Chichén Itzá je zasvěcena Opeřenému hadu, který již po celé věky, alespoň obrazně, sestupuje ke svým uctívacům. Dvakrát v roce, o jarní a podzimní rovnodennosti, zde lze zhlédnout jedinečné představení hry světla a stínu.

Mayové sice vynikali astronomickými i stavitelskými znalostmi, ale až tisíce let po budovatelích jerišké věže.

V ony dny odpoledne slunce vrhá stínový obrys rohů devíti pyramidových teras na severozápadní zeď schodiště. Sít světelných trojúhelníků, oddělených tenkými liniemi stínů, vypadá jako šupinatá hadí kůže. Ta, jak slunce zvolna klesá k obzoru, se neustále pohybuje a vlní. Zeď, vlastně masivní kamenné zábradlí, je dole ukončena obrovskou hadí hlavou. Její podoba ještě více zesiluje ohromující představení. Celé tři hodiny světlo klouže pomalu dolů a vytváří sugestivní představu obrovského hada, plazícího se z vrcholu pyramidy. Člověk má najednou pocit, že se otevřela brána do jiného světa. Všednost je na krátký čas poražena. Ze zapovězené zóny vystoupily neznámé síly.

Ran Barkai je přesvědčen, že stín hory požírající věž a postupně i celé Jericho měl vyvolat zděšení a posílit nadvládu nastupující moci. „Aby přiměli vesničany k těžké práci při stavbě věže, političtí vůdci možná zmanipulovali strach z tmy a zapadajícího slunce,“ spekuluje. „Zdá se, že jde o starý trik, a ne o moderní vynález.“

Tohle vyjádření připomíná prastarou hádanku, zda dříve bylo vejce nebo slepice. Pokud tehdejší vládci Jericha přiměli obyvatele města k stavbě věže strachem ze tmy, která vše požírá, jak toho dosáhli, když věž ještě nestála? A i další archeologovo vyjádření zavání paradoxem. „Nikdy předtím nikdo nevytvořil něco podobného.“

Byl to první mrakodrap, první veřejná budova na světě.“ A vzápětí jedním dechem dodává: „Jeho tvůrci museli mít úžasné astronomické a stavitelské znalosti a značné zkušenosti s opracováním kamene.“ Ale kde je nabyli, když v ten čas ještě nikdo nic nepostavil? Řídil výstavbu věže tedy někdo jiný? Byla určena opravdu jen k slunovratové stínohře, nebo sloužila k nám neznámému účelu?

ARCHITEKTI Z NEZNÁMA

Jericho nabízí archeologům i nesčetná další překvapení. Vše zde jako by předběhlo čas. „*Pozorujeme nečekaný vývojový skok... velkolepý skok, jehož příčiny jsou nám dosud neznámé,*“ napsal archeolog James Mellaart.

Domy stály na kamenných základech. Dveře visely v dřevěných zárubních. Stěny místností byly opakovaně a pečlivě vymalovány narůžovo, sytě žlutou nebo jasně červenou barvou. Nescházely krby a zabudovaná umyvadla. Některé podlahy měly podloží, které vstřebávalo vlhkost nebo izolovalo proti chladu. Nedaleko města se nacházely obrovské sýpky. Jenže tehdy se ještě nepěstovaly kulturní plodiny. Zemědělství se dosud nezrodilo. Bylo zde uskladněno neuvěřitelně velké množství nasbíraných semen divokého ječmene?

„*Kdo mohl v tak dávných dobách postavit toto vyspělé město, kdo šel bydlet do tak nepříznivých podmínek a komu sloužila tato opevněná zásobárna?*“ ptá se

Jistě není náhodou, že právě nedaleko Jericha byly nalezeny nejstarší masky světa. Koho představují a k jakým rituálům byly asi používány?